

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์แทนตัวแปร และค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

P	แทน ร้อยละ
f	แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
N	แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด
\bar{x}	แทน ค่าเฉลี่ย
$\sum x$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
S	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X	แทน คะแนนแต่ละคน
$\sum R$	แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
t	แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าว่าวิกฤติในการแจกแจงแบบ t
\bar{X}_1, \bar{X}_2	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
r _{xy}	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม
r _u	แทน ความเชื่อมั่นของแบบวัด
α	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
$\sum S_i^2$	แทน จำนวนข้อเครื่องมือวัด

k	แทน ผลรวมของความแปรปรวนแต่ละข้อ
S_t^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม
S_1^2, S_2^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
n_1, n_2	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบที
X_1	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีคุณลักษณะตามที่ต้องการศึกษา
X_2	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ไม่มีคุณลักษณะตามที่ต้องการศึกษา
S_1^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่มีคุณลักษณะตามที่ต้องการศึกษา
S_2^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ไม่มีคุณลักษณะตามที่ต้องการศึกษา
n_1	แทน จำนวนคนในกลุ่มที่มีคุณลักษณะตามที่ต้องการศึกษา
n_2	แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ไม่มีคุณลักษณะตามที่ต้องการศึกษา

ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย

1. วิธีการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง

2. การหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2.2 อำนาจจำแนกรายชื่อของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ด้านการอยู่อย่างพอเพียง โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

(Pearson's Product-Moment Correlation)

2.3 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

ของครอนบาค (α - Coefficient)

2.4 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้าน

การอยู่อย่างพอเพียงใช้เทคนิคกลุ่มรู้จัก (Known-Group Technique)

3. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการอยู่อย่างพอเพียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย

1. วิธีการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง

ผู้วิจัยสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง ตาม
แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
ตามตัวชี้วัดการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง จำนวน 1 ฉบับ 70
ข้อ ประกอบด้วยแบบวัดคุณลักษณะด้านการอยู่อย่างพอเพียง ซึ่งแยกพฤติกรรมออกตามหลัก
เศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีพื้นฐานมาจากหลักสัปปุริสธรรม 7 คือธรรมของคนดี ธรรมของ
สัตบุรุษ ธรรมที่ทำให้เป็นสัตบุรุษ คุณสมบัติของคนดี 7 ประการ บูรณาการกับคุณลักษณะ
ด้านการอยู่อย่างพอเพียง 3 ด้าน 2 เงื่อนไข ดังนี้

ลักษณะของแบบทดสอบเป็นรูปแบบของการตัดสินใจ โดยมีสถานการณ์กำหนด 4
ตัวเลือก ตัวเลือกจะมีคะแนนตั้งแต่ 1 – 4 คะแนน

2. การหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเพื่อหาความสอดคล้องระหว่าง
นิยามศัพท์เฉพาะของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียงกับข้อคำถาม
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 90 ข้อ ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการวิเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญ

ด้าน	ข้อ	IOC	สรุปผล
มัธยมศึกษา = รู้จักเหตุ	1	1	ใช้ได้
	2	0.80	ใช้ได้
	3	1	ใช้ได้
	4	1	ใช้ได้
	5	0.80	ใช้ได้
	6	1	ใช้ได้

ด้าน	ข้อ	IOC	สรุปผล
	7	1	ใช้ได้
	8	1	ใช้ได้
	9	1	ใช้ได้
	10	0.80	ใช้ได้
	11	1	ใช้ได้
	12	1	ใช้ได้
	13	0.80	ใช้ได้
	14	1	ใช้ได้
	15	1	ใช้ได้
	16	1	ใช้ได้
	17	0.80	ใช้ได้
อัตรัดัญญาตา = รู้จักผล	18	1	ใช้ได้
	19	1	ใช้ได้
	20	1	ใช้ได้
	21	0.80	ใช้ได้
	22	1	ใช้ได้
	23	1	ใช้ได้
	24	1	ใช้ได้
	25	1	ใช้ได้
	26	1	ใช้ได้
อัตรัดัญญาตา = รู้จักตน	27	0.80	ใช้ได้
	28	1	ใช้ได้
	29	1	ใช้ได้
	30	1	ใช้ได้
	31	1	ใช้ได้
	32	0.80	ใช้ได้
	33	1	ใช้ได้

ด้าน	ข้อ	IOC	สรุปผล
	34	1	ใช้ได้
	35	1	ใช้ได้
	36	1	ใช้ได้
	37	0.80	ใช้ได้
	38	1	ใช้ได้
	39	1	ใช้ได้
	40	1	ใช้ได้
	41	1	ใช้ได้
	42	1	ใช้ได้
	43	0.80	ใช้ได้
	44	1	ใช้ได้
มัตตัญญาตา = รู้จักประมาณ	45	1	ใช้ได้
	46	0.80	ใช้ได้
	47	1	ใช้ได้
	48	1	ใช้ได้
	49	1	ใช้ได้
	50	0.80	ใช้ได้
	51	1	ใช้ได้
	52	1	ใช้ได้
	53	1	ใช้ได้
กาลัญญาตา = รู้จักกาล	54	1	ใช้ได้
	55	0.80	ใช้ได้
	56	1	ใช้ได้
	57	1	ใช้ได้
	58	1	ใช้ได้
	59	1	ใช้ได้
	60	1	ใช้ได้

ด้าน	ข้อ	IOC	สรุปผล
	61	0.80	ใช้ได้
	62	1	ใช้ได้
	63	1	ใช้ได้
	64	1	ใช้ได้
	65	0.80	ใช้ได้
	66	0.80	ใช้ได้
	67	1	ใช้ได้
	68	1	ใช้ได้
	69	1	ใช้ได้
	70	1	ใช้ได้
ปรีक्षणฤตา = รู้จักชุมชน	71	1	ใช้ได้
	72	1	ใช้ได้
	73	1	ใช้ได้
	74	1	ใช้ได้
	75	0.80	ใช้ได้
	76	1	ใช้ได้
	77	1	ใช้ได้
	78	1	ใช้ได้
	79	0.80	ใช้ได้
	80	1	ใช้ได้
	81	1	ใช้ได้
บุคคลไปปรีक्षणฤตา = รู้จัก บุคคล	82	1	ใช้ได้
	83	1	ใช้ได้
	84	1	ใช้ได้
	85	0.80	ใช้ได้
	86	1	ใช้ได้
	87	1	ใช้ได้

ด้าน	ข้อ	IOC	สรุปผล
	88	0.80	ใช้ได้
	89	1	ใช้ได้
	90	1	ใช้ได้

จากตารางที่ 13 พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง ทั้ง 90 ข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 แสดงให้เห็นว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียงที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ คือมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จึงนำไปทดสอบหาค่าอำนาจจำแนกต่อไป

2.2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ด้านการอยู่อย่างพอเพียง โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation) ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item - total Correlation : r_{xy}) จากการทดลองครั้งที่ 1 และการทดลองครั้งที่ 2 ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 14 และตารางที่ 15

ตารางที่ 14 ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy}) ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการอยู่อย่างพอเพียง โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน จากการทดลองครั้งที่ 1

ด้าน	ข้อ	r_{xy}	ผลการคัดเลือก	ด้าน	ข้อ	r_{xy}	ผลการคัดเลือก
ธรมัณญูตา = รู้จักเหตุ	1	0.40	ใช้ได้	ธดลัญญูตา = รู้จักผล	12	0.65	ใช้ได้
	2	0.11	คัดออก		13	0.16	คัดออก
	3	0.55	ใช้ได้		14	0.65	ใช้ได้
	4	0.64	ใช้ได้		15	0.72	ใช้ได้
	5	0.12	คัดออก		16	0.63	ใช้ได้
	6	0.56	ใช้ได้		17	0.18	คัดออก
	7	0.69	ใช้ได้		18	0.45	ใช้ได้
	8	0.58	ใช้ได้		19	0.65	ใช้ได้
	9	0.78	ใช้ได้		20	0.63	ใช้ได้
	10	0.10	คัดออก		21	0.16	คัดออก

ด้าน	ข้อ	rxy	ผลการคัดเลือก	ด้าน	ข้อ	rxy	ผลการคัดเลือก
	11	0.35	ใช้ได้		22	0.54	ใช้ได้
	23	0.63	ใช้ได้		50	0.13	คัดออก
	24	0.73	ใช้ได้		51	0.67	ใช้ได้
	25	0.49	ใช้ได้		52	0.48	ใช้ได้
	26	0.52	ใช้ได้		53	0.74	ใช้ได้
	27	0.09	คัดออก		54	0.46	ใช้ได้
	28	0.42	ใช้ได้		55	0.15	คัดออก
	29	0.41	ใช้ได้		56	0.52	ใช้ได้
	30	0.58	ใช้ได้		57	0.62	ใช้ได้
อัตตัญญา = รู้จักตน	31	0.44	ใช้ได้	กาลัญญา =	58	0.69	ใช้ได้
	32	0.13	คัดออก		59	0.37	ใช้ได้
	33	0.52	ใช้ได้	รู้จักกาล	60	0.56	ใช้ได้
	34	0.49	ใช้ได้		61	0.12	คัดออก
	35	0.58	ใช้ได้		62	0.42	ใช้ได้
	36	0.63	ใช้ได้		63	0.47	ใช้ได้
	37	0.12	คัดออก		64	0.41	ใช้ได้
	38	0.39	ใช้ได้		65	0.08	คัดออก
	39	0.41	ใช้ได้		66	0.13	คัดออก
	40	0.58	ใช้ได้		67	0.58	ใช้ได้
	41	0.59	ใช้ได้		68	0.57	ใช้ได้
	42	0.60	ใช้ได้		69	0.53	ใช้ได้
มัตตัญญา = รู้จัก ประมาณ	43	0.15	คัดออก	ปริสัญญา =	70	0.48	ใช้ได้
	44	0.52	ใช้ได้	รู้จักชุมชน	71	0.52	ใช้ได้
	45	0.62	ใช้ได้		72	0.55	ใช้ได้
	46	0.11	คัดออก		73	0.42	ใช้ได้
	47	0.52	ใช้ได้		74	0.62	ใช้ได้
	48	0.49	ใช้ได้		75	0.16	คัดออก
	49	0.68	ใช้ได้		76	0.52	ใช้ได้

ด้าน	ข้อ	r_{xy}	ผลการคัดเลือก	ด้าน	ข้อ	r_{xy}	ผลการคัดเลือก
	77	0.63	ใช้ได้	บุคคล โรปรัชญา ตา = รู้จัก	84	0.65	ใช้ได้
	78	0.59	ใช้ได้		85	0.14	คัดออก
	79	0.17	คัดออก		86	0.41	ใช้ได้
	80	0.53	ใช้ได้		87	0.62	ใช้ได้
	81	0.65	ใช้ได้		88	0.14	คัดออก
	82	0.62	ใช้ได้		89	0.66	ใช้ได้
	83	0.54	ใช้ได้		90	0.54	ใช้ได้

จากตารางที่ 14 พบว่าค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง จากการทดลองครั้งที่ 1 จำนวน 90 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.09 - 0.78 ซึ่งค่าอำนาจจำแนกที่มีความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 0.2 - 1.00 จึงคัดข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกไม่ถึงเกณฑ์ออกจำนวน 20 ข้อ เหลือเฉพาะข้อที่มีอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์จำนวน 70 ข้อ เพื่อพิจารณาค่าอำนาจจำแนก(r_{xy}) ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ในการทดลองครั้งที่ 2 กับ นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ค่าอำนาจจำแนก(r_{xy}) ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการอยู่อย่างพอเพียง โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน จากการทดลองครั้งที่ 2

ด้าน	ข้อ	r_{xy}	ผลการคัดเลือก	ด้าน	ข้อ	r_{xy}	ผลการคัดเลือก
สัมมัญญ ตา = รู้จักเหตุ	1	0.42	ใช้ได้	อรรถัญญา = รู้จักผล	11	0.34	ใช้ได้
	2	0.40	ใช้ได้		12	0.66	ใช้ได้
	3	0.56	ใช้ได้		13	0.54	ใช้ได้
	4	0.49	ใช้ได้		14	0.66	ใช้ได้
	5	0.78	ใช้ได้		15	0.65	ใช้ได้
	6	0.56	ใช้ได้		16	0.52	ใช้ได้
	7	0.62	ใช้ได้		17	0.39	ใช้ได้
	8	0.48	ใช้ได้		18	0.41	ใช้ได้
	9	0.79	ใช้ได้		19	0.59	ใช้ได้

ด้าน	ข้อ	rxy	ผลการคัดเลือก	ด้าน	ข้อ	rxy	ผลการคัดเลือก	
อัตรัตถุญ ต๑ = รู้จักตน	10	0.45	ใช้ได้	ปริสัถุญ ต๑ =	20	0.61	ใช้ได้	
	21	0.65	ใช้ได้		46	0.54	ใช้ได้	
	22	0.52	ใช้ได้		47	0.63	ใช้ได้	
	23	0.61	ใช้ได้		48	0.42	ใช้ได้	
	24	0.72	ใช้ได้		49	0.63	ใช้ได้	
	25	0.42	ใช้ได้		50	0.52	ใช้ได้	
	26	0.51	ใช้ได้		51	0.63	ใช้ได้	
	27	0.52	ใช้ได้		52	0.45	ใช้ได้	
	28	0.41	ใช้ได้		53	0.75	ใช้ได้	
	29	0.39	ใช้ได้		54	0.62	ใช้ได้	
30	0.48	ใช้ได้	ต๑ =	55	0.52	ใช้ได้		
มัตตัตถุญ ต๑ = รู้จัก ประมาณ	31	0.42	ใช้ได้	รู้จักชุมชน	56	0.65	ใช้ได้	
	32	0.51	ใช้ได้		57	0.42	ใช้ได้	
	33	0.53	ใช้ได้		58	0.52	ใช้ได้	
	34	0.42	ใช้ได้		59	0.39	ใช้ได้	
	35	0.61	ใช้ได้		60	0.57	ใช้ได้	
	36	0.53	ใช้ได้		61	0.42	ใช้ได้	
	37	0.41	ใช้ได้		บุคคลป โรปริญต๑ = รู้จักบุคคล	62	0.46	ใช้ได้
	38	0.42	ใช้ได้			63	0.48	ใช้ได้
	39	0.65	ใช้ได้			64	0.45	ใช้ได้
	40	0.61	ใช้ได้			65	0.56	ใช้ได้
กาลัตถุญต๑ = รู้จักกาล	41	0.63	ใช้ได้	66	0.57	ใช้ได้		
	42	0.45	ใช้ได้	67	0.62	ใช้ได้		
	43	0.58	ใช้ได้	68	0.59	ใช้ได้		
	44	0.43	ใช้ได้	69	0.52	ใช้ได้		
	45	0.65	ใช้ได้	70	0.41	ใช้ได้		

จากตารางที่ 15 พบว่าค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง จากการทดลองครั้งที่ 2 จำนวน 70 ข้อ ทั้งฉบับมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.2 - 1.00 จึงถือว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า องค์กรประกอบตามหลักธรรมด้านที่ 1 ธรรมัญญาตา = รู้จักเหตุ มีค่าอำนาจจำแนกสูงสุด คือ 0.79 รองลงมาคือด้านที่ 6 ปริสัญญญาตา = รู้จักชุมชน มีค่าอำนาจจำแนกสูงสุดเท่ากับ 0.75 และองค์กรประกอบด้านที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำที่สุดคือด้านที่ 2 อดัตถัญญาตา = รู้จักผล มีค่าเท่ากับ 0.34 และช่วงของค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียงเป็นรายด้านมีค่าอยู่ระหว่าง 0.34 - 0.79

2.3 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

ของครอนบาค (α - Coefficient)

ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ด้านการอยู่อย่างพอเพียง โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (α - Coefficient) จากการนำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง จำนวน 70 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน พบว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.99

2.4 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ด้านการอยู่อย่างพอเพียง ใช้เทคนิคกลุ่มรู้จัก (Known-Group Technique)

ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง โดยใช้เทคนิคกลุ่มรู้จัก (Known-Group Technique) โดยทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 100 คนที่แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียงสูง จำนวน 50 คน และกลุ่มที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียงต่ำ จำนวน 50 คน จากการประเมินของครูที่ปรึกษานักเรียน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t -test แบบ Independent ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

กลุ่มทดสอบ	ค่าสถิติ			
	N	\bar{x}	S.D.	t
กลุ่มสูง	50	159	21.414 *	23.66
กลุ่มต่ำ	50	80		11.52

* $p < .01$

จากตารางที่ 16 แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง ค่าที่จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 21.414 และมีความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียงสูง และนักเรียนที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียงต่ำ จึงถือได้ว่า แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียงมีความเที่ยงตรงเชิง โครงสร้าง

ตอนที่ 2 ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการอยู่อย่างพอเพียง

ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง โดยนำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 379 คน แล้วนำผลคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย และแปลความหมายคะแนนเทียบเกณฑ์ดังนี้
 คะแนนเฉลี่ย 0.00 – 0.90 หมายถึง บุคคลนั้นมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับปรับปรุง
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.40 หมายถึง บุคคลนั้นมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับพอใช้
 คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.40 หมายถึง บุคคลนั้นมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับดี
 คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.00 หมายถึง บุคคลนั้นมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับดีเยี่ยม
 ได้ผลการประเมินดังนี้

ตารางที่ 17 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียน

คะแนน	ระดับ	จำนวน	ร้อยละ
2.50 – 3.00	ดีเยี่ยม	379	96.04
1.50 – 2.40	ดี	15	3.96
1.00 – 1.40	พอใช้	-	-
0.00 – 0.90	ปรับปรุง	-	-

จากตารางที่ 17 ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการอยู่อย่างพอเพียง ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 379 คน พบว่าร้อยละ 96.04 มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง ระดับดีเยี่ยม และร้อยละ 3.96 มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอยู่อย่างพอเพียง ระดับดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY